

[Finansministeren.]

— jeg har peget paa Smørrabatkortene —, hvor man maa komme en vis Gruppe af Befolkningen til Hjælp, og jeg tror, at man her maa anlægge lignende Synspunkter som dem, man i øvrigt anlægger paa disse Omraader.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte efter Grunden til, at der for Kosmetikbranchens Vedkommende var indført en særlig Afgift af enhver, der forhandler Kosmetikvarer. Det er for saa vidt ikke noget nyt, som det ogsaa kendes i Toldlovgivningen i andre Brancher; der kendes f. Eks. Afgifter af tilsvarende Art inden for Tobaksbranchen. Grunden er den, at man ønsker at have saa megen Styr paa den Produktion, der her foregaar, som der ligger deri, at der dog skal betales en saadan mindre Afgift for overhovedet at drive en saadan Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Hartel talte bl. a. om Tolden paa Celluld. Jeg skal i den Anledning sige, at vi arbejder i Tolddepartementet med en Ændring af hele dette Toldomraade, og at jeg lægger megen Vægt paa, at man hurtigt kommer til en Ændring svarende til de nuværende Importforhold paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var denne Gang, som han ogsaa var det sidst, da Loven var for, fyldt med kritiske Bemærkninger. Sidste Gang var det ærede Medlems Synspunkt, at jeg var inde i en Blindgade, jeg var økonomisk set kørt fast. Denne Gang er Synspunktet det, at nu svømmer jeg i Penge, og i den Anledning er der ingen Grund til at opretholde denne Skat. Det ene er lige saa forkert som det andet. Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen er, det anerkender jeg, i Besiddelse af megen finansteknisk Viden og Kunnen, men det ærede Medlems økonomiske Instinkt har jeg aldrig haft nogen Tillid til. Det ærede Medlems Indstilling, saadan som den fik Udtryk i den Tale, det ærede Medlem nu holdt, er den, at man over for de store Vanskeligheder, vi staar over for i den kommende Tid, ikke mindst i det kommende Finansaar, bare skal lukke Øjnene og lade staa til og saa se, hvordan det gaar til den Tid. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at den Sport bliver ikke drevet med Finanserne, saa længe jeg har Ansvaret for dem.

Naar det ærede Medlem mener, at de 45 Mill. Kr., der staar som Reserve paa Formueregnskabet, allerede i dette Regnskabsaar skulde kunne sættes ind, maa jeg ganske afvise dette. Disse Penge vil vi

ganske utvivlsomt i den kommende Tid faa mere end nok Brug for, og saa længe Mulighederne for at opkræve Skatter, direkte eller indirekte, er saadanne, som de er i Dag, vil det efter min Mening, med de Udsigter, der ligger foran os, være ganske uforsvarligt at tage denne meget beskedne Driftsreserve i Brug.

Det ærede Medlem er nu ogsaa ude efter Arveafgiften. Naturligvis, naar man anlægger et saadant Syn, som det ærede Medlem nu gør, paa Finanserne, forstaar jeg, at man ogsaa kan have ondt af denne Afgift. Men det er jo dog saadan, at Statens Anlægsvirksomhed Aar for Aar kræver nye Penge, og denne Arveafgift betyder i Realiteten, at man flytter en vis Kapital ind i Statens Kasse, ikke en Indtægt, men en i Forvejen tilstedeværende Kapital, og at denne bruges til Anlægsvirksomhed. Det forekommer mig at være saare rimeligt, og det forbavser mig, at det ærede Medlem nu ogsaa har ondt af denne Afgift.

Naar det ærede Medlem taler om min Mangel paa social Forstaaelse — jeg forstod, det var noget saadant, det ærede Medlem vilde give Udtryk for —, vil jeg dertil sige, at jeg sætter trygt min Forstaaelse paa dette Omraade op imod den, det ærede Medlem kan udvise. Jeg benægter ikke, at det ærede Medlem har social Forstaaelse, men naar man hørte det ærede Medlem tale om, at hvis man ikke kunde klare det paa anden Maade, maa man se nærmere paa Udgifterne, saa er det en Tale af den Art, at den ikke netop er Udtryk for Velvilje over for dem, der har det daarligst i Samfundet. Ikke mindst efter at det er planlagt, at hele Beskæftigelsesaktionen skal finansieres ved Laan, maa jeg fastholde, at det er nødvendigt at søge at holde Balancen paa Driftsregnskabet, ikke alene i Aar, men ogsaa — i hvert Fald saa vidt det med den Beskatning, vi i Øjeblikket har, er gør ligt — i den kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa forskellige Anker vedrørende Lovens Administration. Jeg vil dertil sige, at under de Forhandlinger, jeg har haft med en Række Erhvervsorganisationer, har man fra alle Sider meget fremhævet den forstandige og loyale Fremgangsmaade, der er udvist, og det udmærkede Samarbejde, der har været med Toldvæsenet paa de forskellige Omraader. Jeg tror ikke, det ærede Medlem paa nogen Maade har Ret i at fremkalde en saadan Opfattelse som den, det ærede Medlems Udtalelse fremkaldte, at der her var optraadt med alt andet end